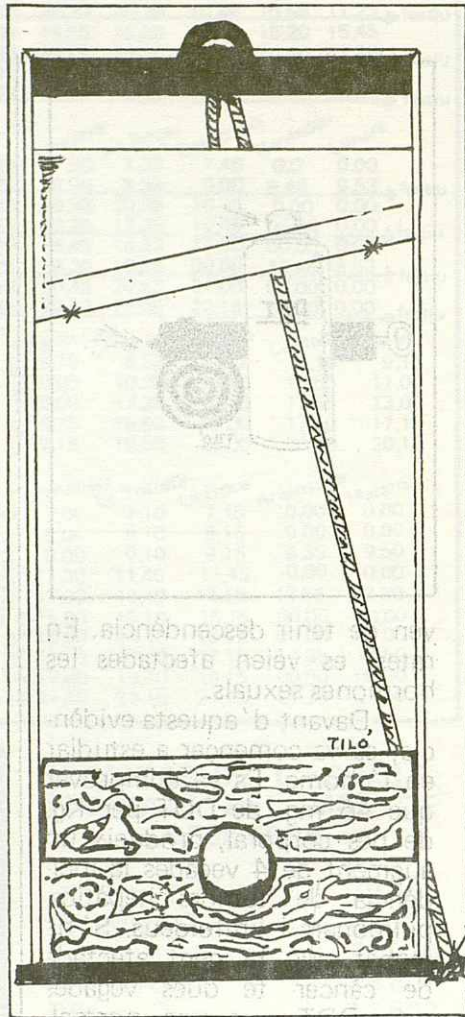

Al darrer congrés del partit conservador britànic de la Sra. Thatcher es va presentar una proposta que, sortosament va ser rebutjada pel, aquest cop assenyalat, criteri dels congressistes conservadors: la de tornar a implantar la pena de mort.

El terrorisme que acosa l'Estat Espanyol fa que una bona part dels ciutadans no només no romanguin neutrals davant d'una proposta com aquesta, sinó que fins i tot l'aprovin. Modestament m'inclino a pensar, però, que són pocs els qui han reflexionat seriosament sobre la conveniència o inconveniència de reimplantar la pena de mort. Em proposo, des d'aquestes ratlles, d'argumentar en contra de la pena de mort, no amb la intenció de convèncer ningú però sí amb el desig d'incitar als defensors de la pena de mort, entre els que cal comptar-hi els membres de l'aparell policial de l'Estat espanyol que aquests dies engeguen campanyes "pro pena de mort", a reconsiderar la seva postura.

EL DRET PENAL

L'evidència històrica ens ensenya que tot Estat té un ordenament jurídic, això és un conjunt de normes estructurades que regulen diferents àmbits de la convivència de les persones que habiten el territori sobre el que aquest Estat estèn la seva sobirania. No és pas difícil abstraure de l'ordenament jurídic dels Estats moderns el que hom habitualment anomenem "Dret Penal", és a dir, el conjunt de normes que regulen quan s'ha de castigar i com s'ha de castigar aquelles persones que infringeixen l'ordenament jurídic vigent. Un ràpid repàs a la història del Dret Penal ens ensenya que, paral·lelament al progrés de la civilització, les penes han dei-

xat d' ésser penes corporals per passar a ésser penes privatives de llibertat. Però, ¿per què castiguem a les persones que infringeixen les normes vigents? Ben esquemàticament dues són les respostes que històricament s'han donat a aquesta qüestió: (1) per fer justícia i (2) perquè els que han comès un delicte no el tornin a cometre. Tot i que no puc ara argumentar-no amb el detall que mereix la qüestió, he de dir que jo m'inclino, com la gran majoria de penalistes, a respondre (2). Des d'aquesta perspectiva, doncs, és força clar que la pena de mort queda exclosa del ventall de penes amb que castigar un delicte. Algú pot dir que la millor manera d'evitar que una persona que ha comès un

delicte en torni a cometre un altre és matant-la. Això, que és obvi, arrenca d'una mala interpretació de (2). Del que es tracta, és de "castigar" a la persona de manera que, refent la seva vida, assumeixi que cal respectar l'ordenament jurídic vigent i, vivint, no torni a infringir-lo. RESUMINT: assumint que no hi ha un "bé" i un "mal" absoluts, que no hi ha una justícia absoluta, assumint que cal "castigar" en vistes a que el delinqüent no torni a infringir l'ordenament jurídic, és ben clar que la pena de mort no té lloc dins del ventall de penes a imposar als infractors de l'ordenament jurídic vigent. Aquest és, sintetitzat i no del tot explicitat, el meu principal argument en contra de la pena de mort.

MES ARGUMENTS

Però no és l'únic. Heus-ne ací dos més. **Primer:** errar és propi dels homes. Podem equivocar-nos en tot, també en assenyalat una persona com a culpable d'un delicte (la casuística penal és plena d'exemples d'aquest fet). Però si matem una persona, ja no hi ha lloc a la rectificació. **Segon:** contra el que molts pensen, l'índex de criminalitat dels països on, per desgràcia, hi és vigent la pena de mort no és pas menor del dels països, més civilitzats, on,

FABRICA DE TEIXITS

JOSEP CATOT

Tel. 842 01 35
Fàbrica a La Roca